

Oponentský posudek bakalářské práce

Bakalářská práce:

TICHÁ, Františka. *Uplatnění a perspektivy pastoračních asistentů v diecézi CČSH Hradec Králové*. HTF UK: Praha, 2009. 67s.

Vedoucí práce: Doc. ThDr. Jiří Vogel, ThD.

Oponentský posudek zpracoval:

Pavel Kolář, ThD.

Předložená bakalářská práce paní kolegyně Františky Tiché charakterizuje základní témata spjená s poměrně novým institutem tzv. pastoračních asistentů/asistentek v CČSH. Svou práci přehledně rozdělila do čtyř kapitol, které jsou zarámovány úvodem, diskusí a závěrem.

V první kapitole (Co je pastorační asistence) kolegyně Tichá stručně načrtává základní zaměření služby pastoračních asistentů/sistentek podle současných řádů CČSH a určuje je jako službu pastorační, v jejímž centru je pastýřský rozhovor, a sociální. Obě služby jsou otevřené pro všechny potřebné bez ohledu na jejich vyznání.

Druhá kapitola (Porovnání pastorační asistence) je věnována srovnání pastorační asistence s ostatními službami v církvi, ať již jsou založeny svátostně (služba kněží a jáhnů), nebo biskupským pověřením a vysláním (služba kazatelů, katechetů a pastoračních asistentů). Kolegyně Tichá v ní vymezuje charakter a rozsah dané služby a její základní liturgické *ordo*.

Třetí kapitola (Vývoj pastorační asistence) je převážně přehlednou historickou sondou do dějin křesťanské charitativní služby, v níž kolegyně Tichá vidí základ pro slubu pastoračních asistentů/asistentek v CČSH v dnešní době. Závěrečná část této kapitoly je věnována laické službě členů CČSH v tzv. sborech služby a sociálních odborech při náboženských obcích, která byla násilně přerušena r. 1951 zásahem komunistického státu.

Čtvrtá kapitola je samostatnou výzkumnou prací kolegyně Tiché, která mapuje současný stav pastorační asistence v hraecké diecézi CČSH, pracovní náplň 13 pastoračních asistentů i názory na potřebnost či zbytnost této služby v CČSH.

V závěrečné diskusí autorka práce navrhuje cesty k zlepšení a rozvíjení pastorační asistence v CČSH.

Nejprve formuluji své nemnohé kritické připomínky k předložené bakalářské práci. Autorka dobře charakterizuje pastorační asistenci jako službu laickou, kterou věřící konají na základě obecného kněžství všech věřících (s. 15, 42) a svého specifického obdarování (s. 14). Postrádám však zřetelnější odkaz ke skutečnosti, že obecné kněžství je založeno ve **křtu**, jímž jsme Duchem svatým jednou pro vždy přivtělení ke Kristu, abychom na základě daru Ducha svatého své životy přinášeli jako živou oběť Otci ve službě druhým. Stručné shrnutí srovnání jednotlivých služeb v CČSH (s. 20) v druhé kapitole shledávám velmi formálním, ačkoli snad nejlépe odráží celkovou neurovnanost v pojetí obsahu pastorační asistence v CČSH. Zůstává však pro mne otázkou, proč kolegyně Tichá ve svém srovnání neuvedla službu **biskupskou** s ohledem na význam (přínejmenším liturgický), který má při pvěřování k jednotlivým službám v církvi. Obřad kněžského svěcení je nyní již uveden v nové Agendě CČSH (s. 20).

Ve čtvrté kapitole autorka předkládá velmi ilustrativní zpracování zjištěných údajů v grafech. Chybí mi u nich jednak srozumitelnější legenda (č. 1), jednak časové jednotky (zda jde o počet setkání či odpracovaných hodin apod.), které by pro jinak neobeznámeného čtenáře mohly snižovat jejich poznávací hodnotu.

Anglické texty (zejména anotace a summary) nepovažuji za gramaticky příliš zdařilé, někdy jsou na hranici nesrozumitelnosti. **České texty** mají mnohde chybnou interpunkci. Závěrečná

bibliografie postrádá u mnoha titulů náležitě standardní údaje (např. ISBN, u článků jejich stránky v daném periodiku apod.)

Rád bych však ocenil zejména dobré a vynikající stránky práce, jejíž cena je o to větší, že je pkusem o reflexi vlastní zkušenosti autorky se službou pastorační aistence. Propojení teoretické a praktické stránky tématu považuji za velmi zdařilé splnění základního akademického požadavku na bakalářskou práci. Z teologického pohledu autorka správně podtrhla zapuštění pastorační aistence v poslání Syna od Otce, na kterém má církve mocí Ducha svatého podíl. Konkrétní historická sonda do činnosti sborů služby a sociálních odborů při náboženských obcích i její násilné ukončení je velmi podnětná a skutečně by si dané téma zasloužilo samostatnou práci. Cení si i kritického postoje autorky práce, když dle mého dobře ukazuje, že pastorační aistence sice nahrazuje po sametové revoluci právě uvedenou službu laiků v ČČSH před únorovým převratem, ale postrádá její **komuniální** charakter. Ukazuje rovněž, že se zatím nedaří rozvíjet v kontextu pastorační aistence službu **sociální**.

Ve svém celku i v díčích jednotlivostech považuji předloženou práci i přes kritické poznámky za výbornou a navrhuji tedy známku **výborně** (1).

V Praze 7. května 2009

Pavel Kolář